

Jesus vårt påskalamm

När vi läser i de fem moseböckerna om tabernaklet, offerväsendet och föreskrifterna för de stora nationella festdagarna är det inga mänskliga påfund vi läser om. Det var inte människans uppfattning om hur någon gud skulle blidkas. Det var Gud själv som detaljerat angav för Mose hur Han skulle tillbes och tjänas. Han angav hur människan skulle kunna komma inför honom. Vilka Hans villkor var för att kunna vandra mitt bland sitt folk, vilket han förunderligt nog ville - och fortfarande vill. Det är nåd utöver nåd vi får läsa om i de fem moseböckerna.

Därför att Gud bestämt att påskfirandet skulle syfta hän på Jesu död var denna högtid inte bara en tillbakaskådande minneshögtid. Den var också en framåtskådande profetia.(Odeberg)

Gud visste även hur Han på ett slutgiltigt sätt skulle ta hand om synden och den makt den hade över mänskorna. Han visste ju om varje dag i historien innan någon av dem kommit. Han visste således även allt om det liv hans son skulle få här på jorden, inklusive hur det fullkomliga syndoffret skulle ske. Därför kunde Gud i offerbestämmelsernas alla detaljer förutsäga vad Messias skulle utföra. Man skulle kunna känna igen honom när han kom tack vare offerväsendet föreskrifter. Jesus försökte alltså inte passa in i de messianska profetiorna, det var profetiorna som följde honom.

Jesus är att känna igen i alla offer som Gud gav Mose och det Israeliska folket, men nu ska vi bara se på hur Han blev vårt fullkomliga påskalamm, vars blod räddar oss undan fördärvaren. Vi gör det helt enkelt genom att se på de föreskrifter som fanns för påskalammet i 2 Mos 12.

Varje husfar tar ett påskalamm

3. Talen till Israels hela menighet och sägen: På tionde dagen i denna månad skall var husfader taga sig ett lamm, så att vart hushåll får ett lamm.

Jesus hade fötts vid Betlehems ängar för att dö som det felfria påskalammet. Under tiden mellan den 10 och 14 Nisan skulle lammen inspekteras för att granskas huruvida de verkligen var felfria eller ej. Den 10:e Nisan red Jesus in i Jerusalem för att granskas av de skriftlärde och prästerna.

Ett felfritt lamm av hankön

5. Ett felfritt årgammalt lamm av hankön skolen I utvälja; av fåren eller av getterna skolen I taga det. (2 Mos 12:5)

Jesus är vårt felfria lamm. Ingen fann honom skyldig till något brott överhuvudtaget, varken mot civil- eller Mose lag. Det ”brott” han dömdes för var hädelse. Detta p.g.a. att Han sa sanningen - att han var Guds son.

Förvaras till 14:de Nisan och slaktas vid aftontiden

6. Och I skolen förvara det intill fjortonde dagen i denna månad; då skall man -- Israels hela församlade menighet slakta det vid aftontiden.

Under fem) dagar var Jesus under uppsikt. Men de kunde inte finna något att anklaga honom för. Han var utan fel och brist.

Uttrycket som översatts till aftontiden uttrycker egentligen tiden när solen håller på att gå ner., alltså eftermiddagen. Påskalammen slaktades vid nionde timmen (15.00) Alltså exakt då som Jesus dog.

Klockan 9.00 14 Nisan till Golgata

Klockan nio på morgonen den 14:de Nisan förs Jesus till Golgata för att korsfästas. Korsets trä lades på hans skuldror, liksom en gång offerveden lades på Isaks. Detta var den tid på dagen då leviterna vässade sina knivar. Nu sker det som Gud hade talat till ormen på syndafallets dag "Kvinnans säd skall söndertrampa ditt huvud och du ska stinga den i hälen". Vad Gud syftade på här var korsdöden, när den var som värst smärtsam: när den korsfäste försöker häva sig själv upp på sina genomstungna fötter för att få mera luft till sina lungor. Denna ångestkamp med kvävningdöden sliter sönder hans häl.

När lammen slaktas dör Jesus

Klockan tre när ljudet av lovsången på tempelplatsen tonar ut över staden, slaktas offerlammen och Jesus utropar det är fullbordat och giver upp andan.

Blodet stryks på dörrposterna

22. Och tagen en knippa isop och doppen den i blodet som är i skålen, och bstryken det övre dörrträet och båda dörrposterna med blodet som är i skålen. (2 Mos 12:7,22)

Jesu blod rann på korsträdets stam.

Ingen får gå ut från blodets fristad

Och ingen av eder må gå ut genom sin hus dörr intill morgonen.

23. Ty HERREN skall gå fram för att hemsöka Egypten; men när han ser blodet på det övre dörrträet och på de två dörrposterna, skall HERREN gå förbi dörren och icke tillstämja Fördärvaren att komma i edra hus och hemsöka eder. . (2 Mos 12:22b-23)

Endast i skydd av Jesu blod är vi trygga för fördärvaren. Går vi utanför det beskyddet är vi skyddslösa.

Intet ben får sönderslås

Och intet ben skolen I sönderslå därpå. (2 Mos 12:46b)

På Jesus slogs, i motsats till rövarna, inget ben sönder.

Hela djuret steks på eld och äts samma natt

8. Och man skall äta köttet samma natt.

9. I skolen icke äta något därav rått eller kokt i vatten, utan det skall vara stekt på eld, med huvud, fötter och innanmäte. (2 Mos 12:8-9)

Hela Jesu ande, själ och kropp stektes i lidandets ugn. Men han bestod eldsprovet. Hans rättfärdighet var som rent guld.

Med osyrat bröd och bittra örter

Man skall äta det med osyrat bröd jämte bittra örter. (2 Mos 12:8)

Jesu kropp var obefläckad av syndens surdeg, men präglad av svåra lidanden.

Inget kvar till morgonen

10. Och I skolen icke lämna något därav kvar till morgonen; skulle något därav bli kvar till morgonen, skolen I bränna upp det i eld. (2 Mos 12:10)

Jesus blev inte att hänga över natten utan togs genast ner och begravdes.

Ät påklädda

11. Och I skolen äta det så: I skolen vara omgjordade kring edra länder, hava edra skor på fötterna och edra stavar i händerna. Och I skolen äta det med hast. Detta är HERRENS Påsk. (2 Mos 12:11)

Man kan inte rätt delta i HERRENS påsk och samtidigt vara inställd på att förbli i det andliga Egypten. Man måste vara beredd att resa, att bryta upp från ett liv i aktiv synd eller allmän likgiltighet.

Påskan - dom över det onda

12. Ty jag skall på den natten gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egyptens land, både människor och boskap; och över Egyptens alla gudar skall jag hålla dom; jag är HERREN. (2 Mos 12:12)

När Jesus dog avväpnades och dömdes alla andliga furstar och väldigheter. Mänskligheten värsta fiende - döden - besegrades.

Blodet - tecknet till räddning

13. Och blodet skall vara ett tecken, eder till räddning, på de hus i vilka I ären; ty när jag ser blodet, skall jag gå förbi eder. Och ingen hemsökelse skall drabba eder med fördärv, när jag slår Egyptens land. (2 Mos 12:13)

Jesu blod - min räddning

En åminnelse dag som skall firas för alltid

14. Och I skolen hava denna dag till en åminnelse dag och fira den såsom en HERRENS högtid. Såsom en evärdlig stiftelse skolen I fira den, släkte efter släkte. (2 Mos 12:14)

24. Detta skolen I hålla; det skall vara en stadga för dig och dina barn till evärdlig tid.
25. Och när I kommen in i det land som HERREN skall giva åt eder, såsom han har lovat, skolen I hålla denna gudstjänst.
26. När då edra barn fråga eder: 'Vad betyder denna eder gudstjänst?',
27. skolen I svara: 'Det är ett påskoffer åt HERREN, därför att han gick förbi Israels barns hus i Egypten, när han hemsökte Egypten, men skonade våra hus.'» (2 Mos 12:24-27)

Vi ska för alltid minnas Jesu lidande och vad han gjorde för oss. När den slutliga domens dag kommer och Gud skall hemsöka de onda andemakterna och deras tjänare eller likgiltiga medlöpare är vi som är under Jesu blods beskydd i säkerhet. Vi kommer att bli skonade - för Jesu - det sanna påskalammets skull.

Följ Paulus uppmaning

Låt oss då rensa bort onskans surdeg, inte mer ge det en skyddad plats i våra liv. Istället ska vi hålla högtid med den glädje som följer renhet och sanning i spåren. Vi har ju ett påskalamm som är slaktat för oss.

Det finns ett intimt samband mellan påsken och nattvardsfirandet. Vid nattvarden används vin som erinrar om det vid påsken utgjutna blodet och bröd som erinrar om det om det osyrade brödets högtid. Jesus instiftade nattvarden vid en påsk. Både påsken och nattvarden är gudomliga instiftelser och båda är måltider som firas till åminnelse och "som en HERRENS högtid" och som därför beständigt upprepas. Båda talar om befrielse. Båda är också gemenskapsmåltider (Ex 12:44,47; 1 Kor 10:17). Påsken är en måltid för sådan som är beredda att bryta upp och nattvarden riktar blickarna mot Herrens återkomst.. I väntan på den dagen skall vi "stå med bältet fäst om livet".

Gud vare tack för hans ousägligt rika gåva!